

## สถานการณ์การบาดเจ็บจากการจราจรทางบก อ.เมือง จ.ชุมพร

กอบกุล พูลปัญญาวงศ์ พ.บ.\*

บทคัดย่อ: จากรายงานประจำปีของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชุมพร และ trauma registry ของโรงพยาบาลชุมพร ระหว่างปี พ.ศ. 2541-2542 พบว่าการบาดเจ็บเป็นสาเหตุการตายอันดับแรก และส่วนใหญ่เป็นการบาดเจ็บจากการจราจรทางบก (ร้อยละ 70) โดยมีอำเภอเมืองเป็นพื้นที่ที่เกิดอุบัติเหตุจากการจราจรทางบกมากที่สุด (ร้อยละ 42.6) ดังนั้น การศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนสถานการณ์การบาดเจ็บจากการจราจรทางบกของ อ.เมือง จ. ชุมพร ที่ด้านระบบวิทยาชีวพรรณาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุ โดยศึกษาทบทวนข้อมูลแหล่งต่าง ๆ ที่มีข้อมูลการบาดเจ็บจากการจราจรทางบก จากรายงานประจำปีสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และจากโรงพยาบาลชุมพร ข้อมูลการศึกษาพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์การป้องกันภัยจากการใช้รถในเขตเทศบาลเมืองชุมพร โดยการสังเกต พื้นที่เกิดเหตุถึงลักษณะสภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยเสี่ยง และการศึกษาเชิงคุณภาพในผู้ป่วยในที่ได้รับบาดเจ็บจาก การจราจรทางบกในพื้นที่อำเภอเมือง เพื่อนำผลการศึกษาเสนอต่อกomite การป้องกันอุบัติเหตุระดับจังหวัดต่อไป ผลการศึกษาพบว่าผู้บาดเจ็บส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 28.5 ปี ส่วนใหญ่เป็นการบาดเจ็บจากการจราจรบนถนน พบว่าผู้ขับขี่และผู้โดยสารสารจักรยานยนต์มักไม่ได้สวมหมวกนิรภัย (ร้อยละ 76 และ 96.3) สำหรับผู้ขับขี่รถยนต์ ร้อยละ 54.5 ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย จุดที่เกิดเหตุมากที่สุดบนถนนเพชรเกษม (ร้อยละ 76) จากการสังเกตจุดเกิดเหตุ พบร่องรอยที่พับอุบัติเหตุคือ ถนนสายหลักเข้าสู่เมือง เส้นทางไปสถานที่ท่องเที่ยว ร่วมกับลักษณะถนนที่แคบ ไม่มีเกาะกลางถนน ไม่มีไฟลั่น ไม่มีป้ายแนะนำ ป้ายบังคับ ป้ายเตือน ด้านไม้หนามีบริเวณซ้างถนนและบริเวณใกล้ถนน ไม่มีไฟฟ้า ไฟสัญญาณจราจรชำรุด นอกจากนี้การสัมภาษณ์ผู้บาดเจ็บ พบว่าการใช้มาตรการทางกฎหมาย ไม่คร่องคัด ประชาชนไม่ตระหนักรถการใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยจากการใช้รถ ความเรินเริงในการเดินทาง สภาพจิตใจ ที่มีความกังวล การพูดคุยกับลูกอ่อนกันระหว่างผู้ขับขี่และผู้โดยสาร การขับขี่ที่ไม่ชำนาญ และการเลี้ยงสัตว์บริเวณซ้างถนน ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80) ไม่มีใบอนุญาตขับขี่รถ และร้อยละ 30 ไม่ได้ทำประกันชีวิต ความประราษณ์อยู่ดีประจำการ ข้อเสนอแนะจากการศึกษา คือ ร่างปรับปรุงสภาพแวดล้อมของถนนเส้นทาง จุดเกิดเหตุ พร้อมทั้งปรับปรุงป้ายจราจร สัญลักษณ์เส้นจราจรต่าง ๆ ให้มีความชัดเจน ร่วมไปกับมาตรการการ กวดขันและการรณรงค์ให้ภูมิคุ้มกันภูมิจราจรในกลุ่มผู้ใช้รถใช้ถนน และประชาชนทั่วไป นอกจากนี้ควรนิการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของจังหวัด เพื่อปรับปรุงการดำเนินงาน ให้เป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับปัญหาที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

**Abstract:** Situation Analysis on Traffic Injury of Muang District, Chumphon Province

Korbkul Poonpanyavong, M.D.

Chumphon Hospital, Chumphon Province, 86000

Nakhon Ratch Med Bull 1999;23:129-41.

According to Chumphon Provincial Health Office annual report and 1998-1999 trauma registry of Chumphon Hospital, injury was the first leading cause of death. The majority was traffic injury (70%). Muang District was the main area where the traffic injury was taken place. To revise the pattern of the traffic injury in Muang District both descriptive epidemiological study and the cause of the traffic injury is the objective of this study. The study was based on the traffic injury records in the Chumphon Provincial Health Office and Chumphon Hospital annual reports. The behavior on traffic safety equipment usage in Chumphon Municipal area was revised by observing the environment of the high risk area and conducting the qualitative study on the admitted traffic injury patients in Muang District. The result of this study should be proposed to the Provincial Accident Prevention Committee.

This study found out that the major patients were male with 28.5 years average age. The motorcycle accident was the main cause of the traffic injury. The riders and the passengers did not wear safety helmets (76% and 96.3%) and 54.5% of the car drivers did not fasten the safety belts. The main road which the accidents often took place was Pethchakasame Road (76%). This road was the main one that leaded to the city and several tourist places. The characteristic of the road was narrow without road shoulder and road isle, no traffic signs and road lights and the traffic lights were broken. The patients interviewing found out that the traffic law control process was not stricted and people did not aware of traffic safety equipment usage. The riders and drivers usually drove with high speed and without driving skill, the drivers played with the passengers while driving and the riders and the drivers was in anxious stage. There were livestock along the roadside. Eighty percent of the motorcycle riders had no driving license and 30% of them had no traffic insurance contract. It is recommended that the road condition and the traffic signs should be improved, the traffic law control should be more restricted and the traffic safety campaign should be conducted among the drivers and the people. The Provincial Accident Prevention Committee's activities should be followed up and evaluated in order to improve the work process in the proper way and suitable for the changeable problems.

การบาดเจ็บจากอุบัติเหตุเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงและเป็นสาเหตุของการเสียชีวิตเป็นอันดับ 2 ของประเทศไทย ซึ่งการเสียชีวิตจากการบาดเจ็บนั้น พบว่า เกิดจากการจราจรทางบกมากที่สุด<sup>(1)</sup> ซึ่งทำให้เกิดการสูญเสียหัวใจด้านซ้ายถูก ร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนบุคคลในครอบครัว ซึ่งไม่สามารถประเมินค่าเป็นเงินได้ จากรายงานประจำปีของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชุมพร ปี พ.ศ. 2541<sup>(2)</sup> พบว่าอุบัติเหตุจากการ

จกร半年นั้นเป็นสาเหตุการป่วยอันดับ 3 ของผู้ป่วยในทั้งหมด สำหรับสาเหตุการตายนั้นพบว่าอุบัติเหตุเป็นสาเหตุการตายอันดับแรก โดยพบมากในกลุ่มอุบัติเหตุจากการจราจรทางบก (ร้อยละ 70) และจากการศึกษาระบบทิบายของกระบวนการบาดเจ็บจากการจราจรทางบกในโรงพยาบาลชุมพร ปี พ.ศ. 2540<sup>(3)</sup> และจาก trauma registry ปีงบประมาณ 2542 ของโรงพยาบาลชุมพร<sup>(4)</sup> จำนวนเมืองเป็นพื้นที่ที่เกิดอุบัติเหตุจากการจราจรทาง

บกมากที่สุด (ร้อยละ 42.6) โดยรถจักรยานยนต์เป็นบานพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุมากที่สุด (ร้อยละ 68.5) การประเมินสถานการณ์การบาดเจ็บจากการจราจรทางบกนั้น ทำให้ผู้ปฏิบัติงานและผู้เกี่ยวข้องได้เข้าใจถึงสภาพปัจจุบันและสามารถศึกษาวางแผนทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป

การศึกษาสถานการณ์การบาดเจ็บจากการจราจรทางบกครั้งนี้ เพื่อศึกษาบทวนสถานการณ์การบาดเจ็บจากการจราจรทางบกของอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ในด้านระบบวิทยาทางด้านสถานที่ของการเกิดอุบัติเหตุ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุ รวมทั้งศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยจาก การใช้รถ เพื่อนำผลการศึกษามาวิเคราะห์ ประมวลผล และนำผลการศึกษา ข้อเสนอแนะสู่คณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุระดับจังหวัดต่อไป

## วัสดุและวิธีการ

1. จัดตั้งคณะทำงานโดยผสมผสานร่วมกับคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของจังหวัด

2. ศึกษาบทวนสถานการณ์การบาดเจ็บจากการจราจรทางบก ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านระบบวิทยาของ การบาดเจ็บจากการจราจรทางบกโดยใช้แหล่งข้อมูล ดังนี้

2.1.1 ศึกษาบทวนข้อมูลระบบวิทยาจากการจราจรทางบก อ.เมือง จ.ชุมพร ปี ค.ศ. 2553 จากรายงานประจำปี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชุมพร

2.1.2 ศึกษาพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์การป้องกันภัยจากการใช้รถในเขตเทศบาลเมืองชุมพร โดยการสัมภาษณ์แบบลึกซึ้ง (indepth interview) และการสนทนากลุ่ม (focus group) ในผู้ป่วยในที่ได้รับอุบัติเหตุจากการจราจรทางบกประเภทรถจักรยานยนต์ โดยเกิดเหตุในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ในช่วงระยะเวลาเดียวกับที่ศึกษาระบบวิทยาจากข้อ 2.1 ทุกราย จำนวน 20 ราย

2.1.3 การศึกษาระบบวิทยาทางด้านสถานที่ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องในกลุ่มตัวอย่างทุกรายที่เป็นผู้ได้รับบาดเจ็บจากการจราจรทางบกเกิดเหตุในพื้นที่อำเภอ

เมือง จังหวัดชุมพร ระยะเวลา 1 เดือน จำนวนทั้งหมด 219 ราย โดย

ก. การศึกษาแบบไปข้างหน้า (prospective study) โดยรวบรวมข้อมูลด้วยแบบที่สร้างขึ้นจากสถานที่ เป้าหมาย คือ สถานีอนามัย จำนวน 18 แห่ง โรงพยาบาลทั่วไป 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 1 แห่ง และสถานีตำรวจนครบาล 3 แห่ง

ข. การสัมภาษณ์ที่เกิดเหตุถึงลักษณะสภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยเสี่ยง ต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการจราจรทางบก

2.1.4 ศึกษาบทวนทะเบียนรายงานผลการศึกษา หรือวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น จากการศึกษาเจ็บในโรงพยาบาลจากตึกผู้ป่วยนอก ตึกผู้ป่วยใน และคุณงานวิชาการ

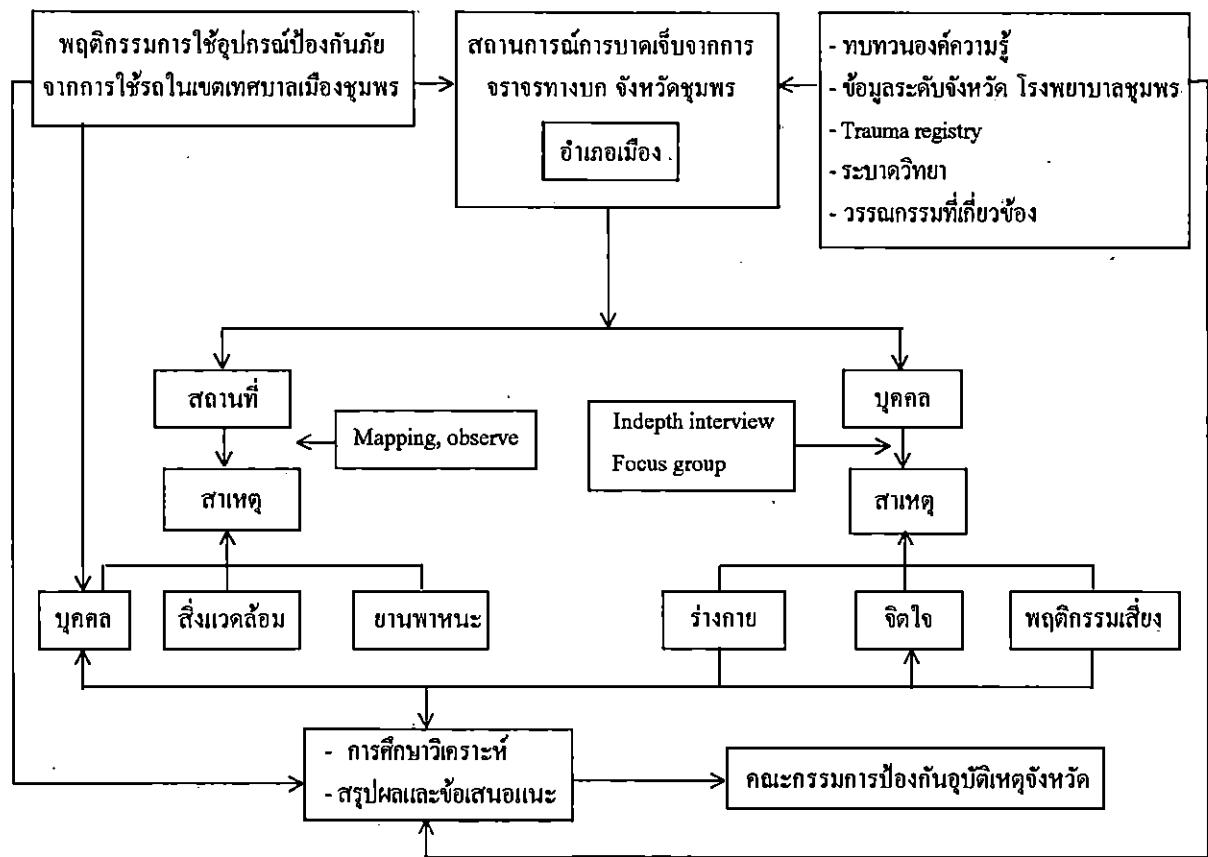
## 2.2 ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องโดย

2.2.1 ศึกษาเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (indepth interview) และการสนทนากลุ่ม (focus group) ในผู้ป่วยในที่ได้รับอุบัติเหตุจากการจราจรทางบกประเภทรถจักรยานยนต์ โดยเกิดเหตุในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ในช่วงระยะเวลาเดียวกับที่ศึกษาระบบวิทยาจากข้อ 2.1 ทุกราย จำนวน 20 ราย

2.2.2 ศึกษาบทวนทะเบียนรายงาน ผลการศึกษา หรือวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น จากการศึกษาระบบวิทยาจากการบาดเจ็บจากการจราจรทางบกในโรงพยาบาลชุมพร เดือนมีนาคม-สิงหาคม 2540

## ผลการศึกษา

จากการศึกษาระบบวิทยาของ การบาดเจ็บจากการจราจรทางบกในโรงพยาบาลชุมพร พบว่าผู้บาดเจ็บเป็นเพศชายร้อยละ 78.8 และเพศหญิงร้อยละ 21.2 อายุเฉลี่ย 28.5 ปี อายุต่ำสุด 1 ปี สูงสุด 86 ปี ส่วนใหญ่ทำการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 51.7) แต่งงานแล้ว (ร้อยละ 52.7) และมีอาชีพบันทึก (ร้อยละ 32.9) วันเวลาเกิด



### แผนภูมิ แสดงกรอบแนวคิดของการศึกษาสถานการณ์การบาดเจ็บจากการจราจรทางบก

เหตุพบรากที่สุด คือวันอาทิตย์ (ร้อยละ 17.8) เวลา 16.01-24.00 น. (ร้อยละ 48.3) พนักงานเหตุมากที่สุดบนถนนเพชรเกษม (ร้อยละ 76) โดยเป็นอุบัติเหตุในอำเภอเมือง (ร้อยละ 42.6) ประเภทของภาระกิจเหตุที่พบมากที่สุด คือรถชนกัน (ร้อยละ 50.2) และเป็นอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ (ร้อยละ 68.5) (ตารางที่ 1)

การศึกษาระบบทิวทายทางด้านสถานที่จากการจราจรทางบก ในเขตพื้นที่อ้าเมือง จังหวัดชุมพรพบการเกิดอุบัติเหตุจำนวน 155 ครั้ง โดยมีผู้ได้รับบาดเจ็บ 219 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 64.8) มีที่พัก

อาศัยในเขตอ้าเมือง (ร้อยละ 86.8) ยานพาหนะที่เกิดเหตุมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 79.9) เป็นรถจักรยานยนต์ซึ่งผู้ได้รับบาดเจ็บส่วนใหญ่เป็นผู้ขับขี่ (ร้อยละ 62.1) รถจักรยานยนต์ (ร้อยละ 88.9) ซึ่งทั้งผู้ขับขี่และผู้โดยสารจักรยานยนต์ไม่ได้สวมหมวกนิรภัย (ร้อยละ 76.0 และ 96.3 ตามลำดับ) สำหรับผู้ขับขี่รถยนต์ (ร้อยละ 8.1) ส่วนใหญ่ไม่คาดเดินขั้นนิรภัย (ร้อยละ 54.5) และผู้โดยสารไม่ได้คาดเดินขั้นนิรภัยทุกราย (ทางด้านสถานที่อุบัติเหตุนั้น แบ่งเป็น 3 จุดใหญ่ ๆ ดังนี้ (แผนภาพที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจากอาการบาดเจ็บจากการจราจรทางบกจำแนกตามลักษณะข้อบูลทั่วไป วันเวลา สถานที่เกิดเหตุ และชนิดของyanพานะ

ลักษณะข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ	ลักษณะข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
<b>เพศ (n=410)</b>					<b>วันที่เกิดเหตุ (n=410)</b>
ชาย	323	78.8	อาทิตย์	73	17.8
หญิง	87	21.2	จันทร์	58	14.1
<b>อายุ (ปี) (n=410)</b>					<b>อังคาร</b>
< 14	37	9.0	พุธ	63	15.4
15-24	165	40.2	พฤหัสบดี	67	16.3
25-60	194	47.3	ศุกร์	42	10.2
> 60	14	3.4	เสาร์	53	13.0
mean=28.5, SD=14.7, range=1-85			<b>เวลาที่เกิดเหตุ (n=402)</b>		
<b>ระดับการศึกษา (n=410)</b>					<b>08.01-16.00</b>
ไม่ได้เรียนหนังสือ	8	2.0	16.01-24.00	121 (11.9 คน)*	30.1
ประถมศึกษา	212	51.7	24.01-08.00	194 (2.4 คน)*	48.3
มัธยมศึกษา	124	30.2	<b>สถานที่เกิดเหตุ (อ้างอิงในจังหวัดชุมพร) (n=209)</b>		
ปวช/ปวท/ปวส/อนุปริญญา	50	12.2	เมือง	89	42.6
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	10	3.9	ปัตติยา	35	16.7
<b>สถานภาพสมรส (n=410)</b>					ท่าศาลา
โสด	187	45.6	อื่นๆ	23	11.0
คู่/สมรส	216	52.7	<b>ชนิดของอุบัติเหตุ (n=410)</b>		
ม่าย/หย่า/แยก	7	1.7	รถชนกัน	66	29.7
<b>อาชีพ (n=410)</b>					รถพลิกคว่ำ/ตกถนน
รับจ้าง	135	32.9	รถชนคน	203	50.2
เกษตรกรรม	98	23.8	<b>ชนิดของyanพานะ (n=410)</b>		
นักเรียน/นักศึกษา	59	14.4	รถจักรยานยนต์	182	43.7
ข้าราชการ	31	7.6	รถยนต์	25	6.1
ค้าขาย	23	5.6	<b>* เนื่องต่อวัน</b>		
อื่นๆ	64	15.7		281	68.5
				129	31.5

\* เนื่องต่อวัน

**ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บาดเจ็บจำนวนตามเพศ ยานพาหนะ และการป้องกันการบาดเจ็บ**

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เพศ (n=219)		
ชาย	142	64.8
หญิง	77	35.2
ประเภทของยานพาหนะ (n=219)		
รถจักรยานยนต์	175	79.9
รถยนต์	37	16.9
รถจักรยาน	4	1.8
คนเดินเท้า	3	1.4
การสวมหมวกนิรภัย (n=175)		
ผู้ขับขี่	121	69.1
ไม่สวม	92	76.0
ผู้โดยสาร	54	30.9
ไม่สวม	52	96.3
การคาดเข็มขัดนิรภัย (n=37)		
ผู้ขับขี่	11	29.7
ไม่คาด	6	54.5
ผู้โดยสาร	26	70.3
ไม่คาด	26	100.0

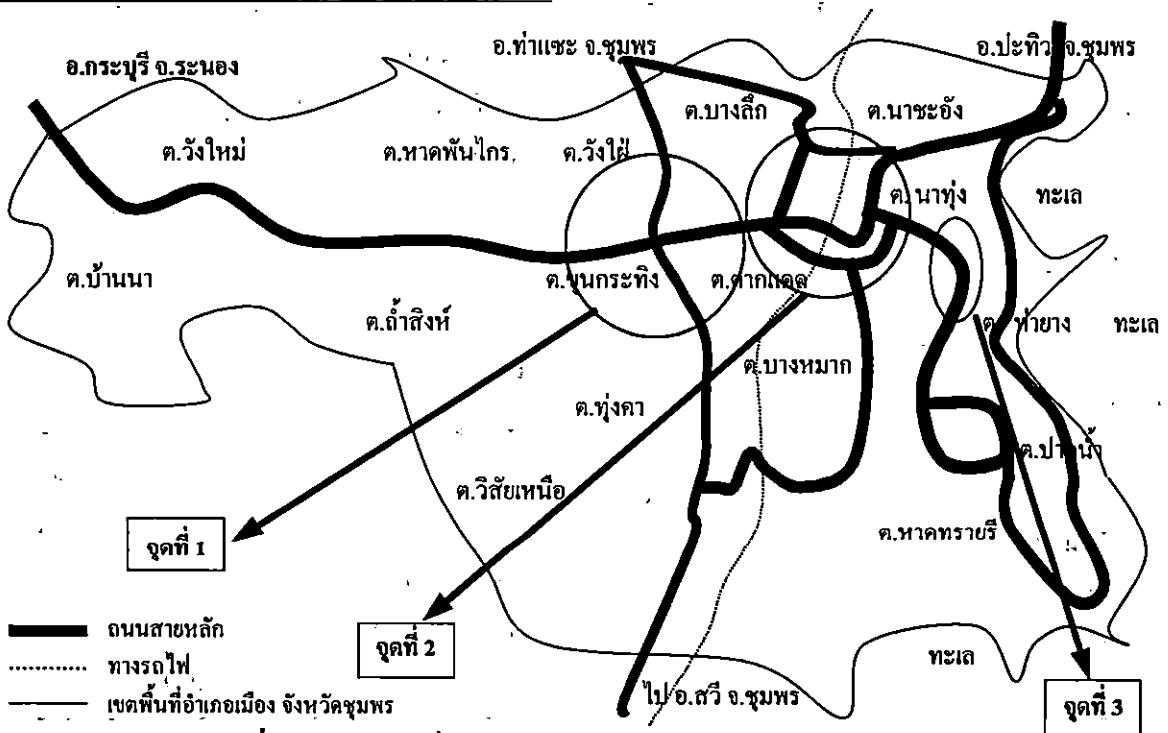
1. จุดเกิดเหตุที่ 1 (แผนภาพที่ 2) เกิดอุบัติเหตุ 44 ครั้ง มีผู้ได้รับบาดเจ็บ 74 ราย ดังนี้

1.1 ถนนจากสี่แยกปฐมพร ไปตามถนนเพชรเกย์สุร์ย่าเกอกระบุรี จังหวัดระนอง เกิดอุบัติเหตุ 7 ครั้ง มีผู้ได้รับบาดเจ็บ 16 ราย โดยเฉพาะบริเวณส่วนโค้งของถนน

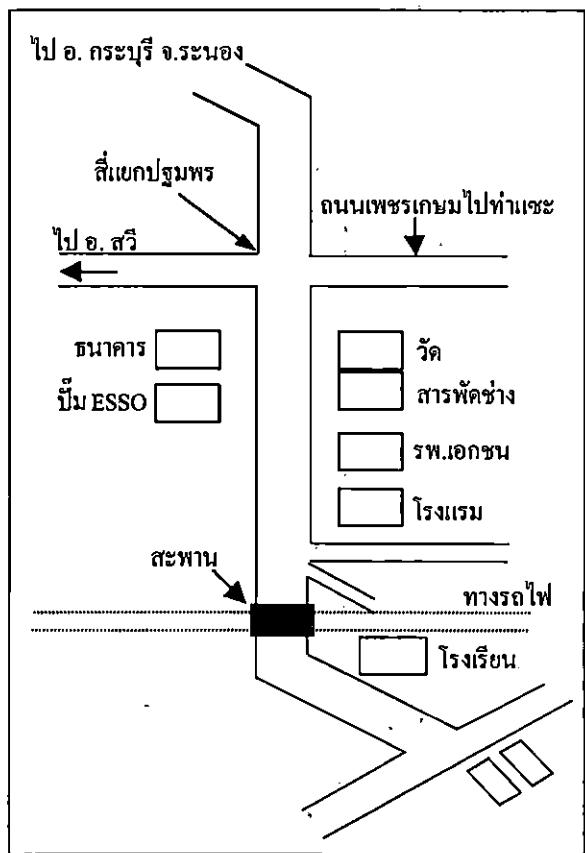
1.2 ถนนจากสี่แยกปฐมพร ไปตามถนนเพชรเกย์สุร์ย่าเกอกระบุรี จังหวัดชุมพร เกิดอุบัติเหตุ 6 ครั้ง มีผู้ได้รับบาดเจ็บ 15 ราย โดยเฉพาะบริเวณจุดกลับรถหน้าบ้านส่งชุมพรเมืองใหม่ วิทยาลัยพลาศึกษาและปืนน้ำมัน

1.3 ถนนจากสี่แยกปฐมพร ไปตามถนนเพชรเกย์สุร์ย่าเกอกระห่าแซะ จังหวัดชุมพร เกิดอุบัติเหตุ 4 ครั้ง มีผู้ได้รับบาดเจ็บ 6 ราย โดยเฉพาะหน้าปืนน้ำมันอสโตรซึ่งเป็นจุดจอดรถทัวร์และจุดกลับรถ

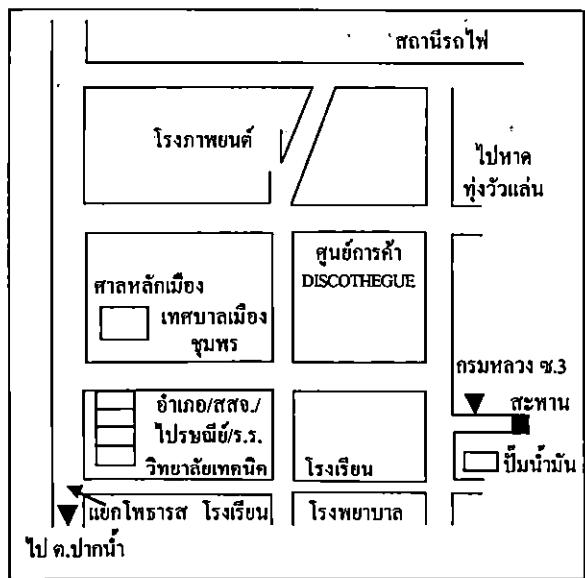
1.4 จากสี่แยกปฐมพรเข้าสู่ตัวอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร เกิดอุบัติเหตุ 31 ครั้ง มีผู้ได้รับบาดเจ็บ 37 ราย โดยเฉพาะหน้าวัดเขาคลุ่ม วัดคออ่อน ปืนน้ำมันอสโตร



แผนภาพที่ 1 แสดงสถานที่เกิดเหตุจากการจราจรทางบก เขตอ้าวเกอเมือง จ.ชุมพร



แผนภาพที่ 2 แสดงจุดเกิดเหตุที่ 1



แผนภาพที่ 3 แสดงจุดเกิดเหตุที่ 2

### โรงเรน โรงพยาบาลเอกชน

2. จุดเกิดเหตุที่ 2 (แผนภาพที่ 3) ซึ่งเป็นเขตเทศบาลเมือง จังหวัดชุมพร เกิดอุบัติเหตุ 33 ครั้ง มีผู้ได้รับบาดเจ็บ 50 ราย โดยเฉพาะบริเวณสี่แยกโพธาราษ หน้า โรงเรียนอนุบาลชุมพร ที่ทำการไปรษณีย์ ที่ว่าการอำเภอเมือง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด วิทยาลัยเทคนิค โรงพยาบาล เทศบาลเมืองชุมพร และ หัวสะพานถนนกรมหลวง ซอย 3

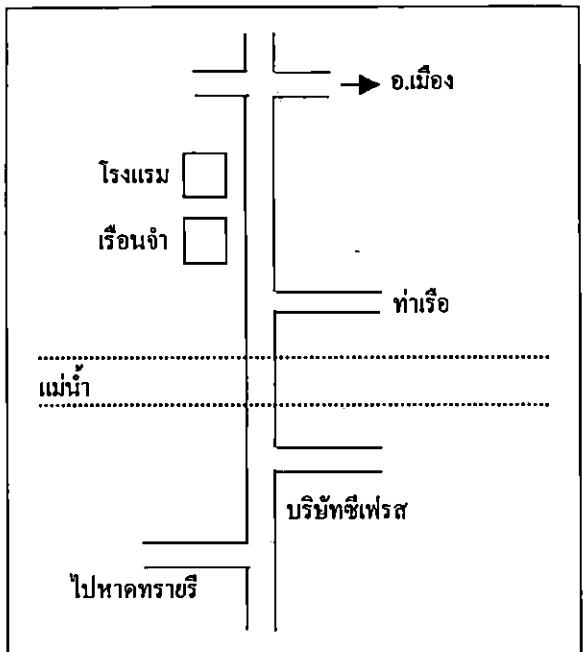
3. จุดเกิดเหตุที่ 3 (แผนภาพที่ 3) ถนนชุมพร-ปากน้ำ เกิดอุบัติเหตุ 25 ครั้ง มีผู้ได้รับบาดเจ็บ 39 ราย โดยเฉพาะบริเวณ โรงเรน เรือนจำ แยกเข้าปากน้ำสายเก่าไปท่าเรือเกาะเต่า แยกเข้าบริษัทซีเฟรส และแยกไปอนุสาวรีย์เดิมในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์

การศึกษาพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยจากการใช้รถในเขตเทศบาลเมืองชุมพร พบรการใช้รถทั้งหมด 309,182 คัน เป็นรถจักรยานยนต์ 196,742 คัน (ร้อยละ 63.6) และรถชนต์ 112,440 คัน (ร้อยละ 36.4) ในการขับขี่รถจักรยานยนต์ส่วนใหญ่แล้วขับขี่คนเดียว (ร้อยละ 56.4) รองลงมาคือมีผู้โดยสาร 1 คน (ร้อยละ 37.7) และมีผู้โดยสาร 2 คน (ร้อยละ 5.9) ในกรณีใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยในการใช้รถนั้น พบร่วมกับการใช้รถจักรยานยนต์ ผู้ขับขี่ส่วนใหญ่สวมหมวกนิรภัยถูกกวีซี (ร้อยละ 50.9) รองลงมาสวมไม่ถูกกวีซี (ร้อยละ 25.3) และไม่สวม (ร้อยละ 23.8) ผู้โดยสารรถจักรยานยนต์ทั้งคนที่ 1 และ 2 ส่วนใหญ่ไม่สวมหมวกนิรภัย (ร้อยละ 98.5 และ 99.3 ตามลำดับ) สำหรับรถชนต์ ผู้ขับขี่ และผู้โดยสารส่วนใหญ่ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย (ร้อยละ 75.9 และ 87.0 ตามลำดับ) (ตารางที่ 3)

เมื่อสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและสนทนากลุ่มถึงสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในครั้งนี้พบว่าสาเหตุที่เกิดจากตัวบุคคลทางด้านร่างกาย ร้อยละ 40.0 ไม่ค่อยสบาย เป็นไข้หวัด มีนศิรษะ พอกผ่อนน้อบ ทางด้านจิตใจ ร้อยละ 20.0 บอกว่าเป็นห่วงลูกอาชญากรรม 5 เดือนฝ่าๆ เลี้ยงไว้ แม่

**ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำนวน  
ตามพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยจากการใช้รถ**

ลักษณะข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
<b>ชนิดของรถ (n=309,182)</b>		
รถจักรยานยนต์	196,742	63.6
รถยนต์	112,440	36.4
<b>จำนวนผู้ขับขี่และผู้โดยสาร ในการใช้รถจักรยานยนต์ (n=196,742)</b>		
ขับขี่คนเดียว	111,015	56.4
ผู้โดยสาร 1 คน	74,131	37.7
ผู้โดยสาร 2 คน	11,596	5.9
<b>จำนวนผู้ขับขี่และผู้โดยสาร ในการใช้รถยก (n=112,440)</b>		
ขับขี่คนเดียว	55,403	49.3
ผู้โดยสารนั่งคู่คนขับ	57,037	50.7
<b>การสวมหมวกนิรภัย</b>		
<b>ผู้ขับขี่ (n=196,742)</b>		
สวมถูกวิธี	100,169	50.9
สวมไม่ถูกวิธี	49,788	25.3
ไม่สวม	46,785	23.8
<b>ผู้โดยสารคนที่ 1 (n=74,131)</b>		
สวมถูกวิธี	812	1.1
สวมไม่ถูกวิธี	328	0.4
ไม่สวม	72,991	98.5
<b>ผู้โดยสารคนที่ 2 (n=11,596)</b>		
สวมถูกวิธี	31	0.3
สวมไม่ถูกวิธี	46	0.4
ไม่สวม	11,519	99.3
<b>การคาดเข็มขัดนิรภัย</b>		
<b>ผู้ขับขี่ (n=112,440)</b>		
คาด	27,038	24.1
ไม่คาด	85,402	75.9
<b>ผู้โดยสารคู่คนขับ (n=57,037)</b>		
คาด	7,430	13.0
ไม่คาด	49,607	87.0



**แผนภาพที่ 4 แสดงจุดเกิดเหตุที่ 3**

สังเกตว่าในรูปที่ 3 คิดถึงเรื่องส่วนตัวและครอบครัว กล่าวกับสื่อเบบี้เรียกว่าเพื่อนในขณะขับขี่ ทางค้านพฤติกรรมเสี่ยงพบว่า ร้อยละ 90.0 ในส่วนหมวกนิรภัย เนื่องจากขับรถในเวลากลางคืน ไปทำสวน ระยะใกล้ๆ ไม่จำเป็นต้องสวม つまり ไม่จำเป็น เจอดำรงแล้วก่ออิฐถม ไม่เคยสวมเลยตั้งแต่ขับรถมา และเมื่อเข้าเขตเทศบาลแล้ว ก่ออิฐถม พฤติกรรมเสี่ยงยังคง รองลงมา คือ บรรทุกของหนักบนลังน้ำมันรถ (รถจักรยานยนต์แบบผู้ชาย) ผู้ขับขี่กับผู้ช่วยคุยกัน หยอกล้อกัน ขับขี่ยังไม่ชำนาญ ปกติจะเฉพาะกลางวัน ไม่ขับรถชิดซ้าย คิ่มเบียร์ เลี้ยวรถโดยไม่ได้มองให้รอบคอบ ทางค้านคู่กรณี ร้อยละ 60.0 บอกว่าสาเหตุเกิดจากคู่กรณี คือ คู่กรณีขับขี่รถลำนำข้ามมา ฉุร่า ไม่เปิดไฟหน้าในเวลากลางคืน ขับรถเร็ว และอาจมีน้ำเสียงดังๆ น้อบสำหรับสาเหตุทางค้านสั่งแวงแล้วล้มนั่น พบร่วม ร้อยละ 60.0 เกิดจากลักษณะคนที่เป็นเนินสูง แคน ชำรุด มีหลุม มีต้นไม้ทึบหนาแน่นบริเวณ โถงตอนนั้น รองลงมา เรื่องแสงสว่างและแสงไฟ เครื่องหมายจราจร ไม่มีเครื่อง-

นายจราจร ไฟสัญญาณเสียงป่าย และมีการเดี่ยงสัตว์บริเวณข้างถนน เช่น วัว ทางด้านสาเหตุจากภาระทางบก ร้อยละ 50.0 อาชญากรรมใช้งานนานมากกว่า 10 ปี รองลงมา คือห้ามล้อซ้ายขวา ยางรถระเบิด และไม่มีกระจกต่อหลัง และร้อยละ 20.0 สาเหตุเกิดจากโยวคาะตา เมื่อสอบถามทางด้านความรู้ในการป้องกันอุบัติเหตุจากการจราจรทางบก การมีใบอนุญาตขับขี่รถ และพระราชบัญญัติประกันภัยจากรถ พบว่าทุกคนมีความรู้ในการป้องกันอุบัติเหตุจากการจราจรทางบก ร้อยละ 80 ไม่มีใบอนุญาตขับขี่รถ ร้อยละ 30 ไม่ได้ทำประกันตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

## วิจารณ์

จากการศึกษาสถานการณ์การบาดเจ็บจากการจราจรทางบกในเขตพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดชุมพรพบว่าเพศชายเป็นเพศที่เกิดอุบัติเหตุจากการจราจรทางบกมากกว่าเพศหญิงและเนื่องด้วยลักษณะความแตกต่างระหว่างเพศรวมทั้งพฤติกรรมการใช้รถของเพศชายด้วยพบว่าผู้ที่ได้รับบาดเจ็บส่วนใหญ่ทำหน้าที่ในการขับขี่รถโดยเฉพาะรถจักรยานยนต์ สำหรับประเทศไทยแล้ว ถือได้ว่ารถจักรยานยนต์เป็นรถประจำครอบครัว (family vehicle) ต่างจากอารยประเทศที่ใช้รถจักรยานยนต์ส่วนใหญ่เพื่อการแข่งขัน (sport vehicle)<sup>(5)</sup> เนื่องจากว่ารถจักรยานยนต์เป็นรถที่มีสภาพการใช้งานคล่องแคล่ว ราคาไม่แพงเกินไป ใช้ได้นานจนบางครั้งใช้งานเป็นเวลานานจนเกิดภาวะเสื่อมสภาพ ซึ่งทำให้เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย และประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการขับรถซึ่งสูงกว่าประเทศอื่น ๆ เนื่องจากภาวะน้ำท่วมเป็นประจำและการคุ้มครองรถยังไม่ดีพอ รวมทั้งระบบการตรวจสอบประจำปีของหน่วยงานที่เก็บข้อมูลไม่มีประสิทธิภาพ<sup>(6)</sup> สิ่งเหล่านี้จึงได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้อุบัติภัยลดลงได้ ในด้านการป้องกันการบาดเจ็บหรือความรุนแรงที่อาจจะเกิดจากอุบัติ-

เหตุจากการจราจรทางบกนั้น ผู้ขับขี่ส่วนใหญ่บังคงไม่ส่วนหนาภัยและคาดเด็ชนิดนิรภัยในการขับขี่ รวมทั้งบุคคลที่นั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ และผู้ที่นั่งรถบนตัวอย่างแม้ว่าหมวดนิรภัย และเข้มข้นนิดนิรภัยไม่สามารถป้องกันการเกิดอุบัติเหตุได้<sup>(7)</sup> แต่สามารถลดความรุนแรงการบาดเจ็บและตายจากอุบัติเหตุได้ โดยการคาดเข็มขัดนิรภัยสามารถทำให้การบาดเจ็บและการตายลดลงร้อยละ 40.0-60.0 มีโอกาสลดลงจาก 0.1 เท่าของคนที่ไม่ได้คาดเข็มขัดนิรภัย ซึ่งคนที่หลุดกระเด็นจากรถมีโอกาสตายมากกว่าคนในรถถึง 6 เท่า และการส่วนหนาภัย นิรภัย มีโอกาสที่จะได้รับการบาดเจ็บบริเวณศีรษะน้อกกว่าคนที่ไม่ส่วนหนาภัยถึง 3 เท่า<sup>(8)</sup> จะเห็นได้ว่ารถจักรยานยนต์เป็นสาเหตุที่สำคัญของการเกิดอุบัติเหตุจากการจราจรทางบกซึ่งสอดคล้องกับสถิติอุบัติภัยในประเทศไทย ที่พบว่ารถจักรยานยนต์เป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดของสถิติอุบัติภัยและสูงกว่าประเทศอื่น ๆ มาก<sup>(9)</sup> การให้รถจักรยานยนต์เปิดไฟหน้าตลอดเวลาจึงเป็นมาตรการที่จำเป็นอย่างหนึ่งในการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ ทำให้ผู้ขับขี่ค้นอื่น ๆ มองเห็นแต่ไกล นอกจากนี้การจำกัดขนาดแรงม้าของเครื่องยนต์เพื่อการจำกัดความเร็ว รวมทั้งการจัดซ่องทางการวิ่งเฉพาะ (motorcycle lane) ก็เป็นมาตรการลดอุบัติเหตุได้

สำหรับเรื่องทางและสภาพแวดล้อมนั้น ลักษณะที่ถนนเป็นเนินสูง แอบ ซ้ายขวา มีหลุม มีต้นไม้ทึบหนาแน่นบริเวณโถง แสงสว่างไม่เพียงพอ หรือไม่มีไฟฟ้า บริเวณถนน ไม่มีเครื่องหมายจราจรหรือชารุดบ่อยเหล่านี้คือปัจจัยที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ส่วนหนึ่งเนื่องจาก การขับรถของทางที่เกิดจากคินฟ้าอากาศและสภาพแวดล้อมประจํา การขาดถนนเพื่องานสาธารณูปโภค ทำให้สภาพทางชารุดเก็บคลอดปี โดยเฉพาะในประเทศไทยหินที่ใช้สร้างทางเป็นหินปูน (limestone) เพราะภูเขาในประเทศไทยหินแข็ง (granite) ยาก ทำให้ถนนสึกเร็วและเป็นสาเหตุให้ถนนลื่น (ค่าความฝืดต่ำ) งบประมาณ

ส่วนใหญ่ใช้สร้างถนนให้ได้มากที่สุด ทำให้เก็บประมาณ จำนวนความปลดล็อกภัย (เข่น ตีสะท้อนแสง แสงสว่าง ป้าย สัญญาณสะท้อนแสง และรั้วเหล็กกันชนน) มีน้อยมาก แสงสว่างเป็นปัญหาสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาในประเทศไทย สร้างถนนร้อยละ 60.0 ของอุบัติภัยที่ทำให้เสียชีวิตเกิดขึ้นในเวลากลางคืน และแสงสว่างที่เพียงพอจะช่วยลดความตึงเครียดของผู้ขับขี่ได้ถึงร้อยละ 20.0 สภาพฟันตอกและน้ำท่วมทำให้ถนนลื่นซึ่งพบว่าจำนวนอุบัติภัยที่เกิดขึ้นจากถนนลื่นนั้น มีประมาณร้อยละ 13.0 ของอุบัติภัยทั้งหมด<sup>(8)</sup> ในด้านเครื่องหมายการจราจรหรืออุปกรณ์ความปลอดภัย (safety device) ปัจจุบันความสมบูรณ์ ได้แก่ ป้ายแนะนำ ป้ายบังคับ และป้ายเตือน ควรติดตั้งให้อยู่ในที่ของเห็นได้ชัดเจนทั้งกลางวันและกลางคืน เช่น ใจง่าย อ่านแล้วไม่ต้องตีความเอง นอกจากนี้ ใน การสร้างทางน้ำควรมีไฟทั้งทางที่ก่อวังพอดำหรับคนเดินเท้า บริเวณทางโถงไม่ควรมีต้นไม้หนาทึบ เพราะการขับขี่รถเข้าทางโถง หากสภาพถนนสร้างไม่ได้มาตรฐาน ด้วยแล้วจะทำให้ไม่สามารถมองเห็นรถคันหน้า หรือรถที่สวนมาได้ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุจาก การจราจรทางบก

ในด้านจุดเกิดเหตุหรือสถานที่เกิดเหตุนั้น จุดที่เกิดเหตุสูงสุดเป็นถนนสายหลักจากอำเภอต่าง ๆ ผู้เดินทางต้องภาระเมือง จังหวัดชุมพร หรือเทศบาลเมืองชุมพร (ตัวแยกปฐมพร-อำนาจเมือง จังหวัดชุมพร) ซึ่งเป็นถนนที่เพิ่งขยายทางเดินรถจาก 2 ช่องทางเดินรถเป็น 6 ช่องทางเดินรถ แต่ช่องทางเดินรถ 2 ช่องทางซ้ายและขวาสุดมีความแคบ (ไม่มีเครื่องหมายห้ามจอดรถ ทำให้มีรถจอดขวางทางเป็นประจำ ซึ่งทำให้ถนนแคบขึ้น) ไม่มีเกาะกลางถนนเนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านเนื้อที่และชุมชนรวมทั้งเดินทางถนนส่วนใหญ่เป็นทางตรง จึงเป็นปัจจัยเอื้อให้เกิดการขับขี่รถด้วยความเร็วสูง ถนนสายนี้เป็นแหล่งชุมชน ส่วนหนึ่งเป็นเทศบาลเมืองชุมพร เป็นที่ตั้งของโรงเรียนชั้น 1 ของจังหวัด (มีสถานที่ท่องเที่ยว

กลางคืน คือ ดิสโก้เชค คาราโอเกะ ฯลฯ ที่เป็นที่นิยมของวัยรุ่นและผู้ชายนอกจากกลางคืน) โรงพยาบาลเอกชนสถานที่ราชการ วัด โรงเรียน ธนาคาร สถานบริการน้ำมัน ศูนย์การค้า และบริษัทเอกชนต่าง ๆ รวมทั้งเป็นจุดที่มีตลาดเปิดท้ายขายของขนาดใหญ่ 2 จุด 2 วันต่อสัปดาห์ ทำให้เป็นถนนที่มีการจราจรคับคั่ง สัญญาณไฟจราจรและถนนชำรุดบ่อยเนื่องจากสภาพน้ำท่วมหรือน้ำแข็งในช่วงฤดูฝน รวมทั้งอุปกรณ์ความปลอดภัย ได้แก่ ป้ายแนะนำ ป้ายบังคับ และป้ายเตือนมีน้อยมาก ทำให้จุดนี้จากการศึกษาเกิดเหตุถึง 44 ครั้ง (ร้อยละ 28.4) มีผู้ได้รับบาดเจ็บ 74 ราย (ร้อยละ 33.8) สำหรับจุดเกิดเหตุรองลงมาคือ เขตเทศบาลเมืองชุมพร ซึ่งเกิดเหตุ 33 ครั้ง (ร้อยละ 21.3) มีผู้ได้รับบาดเจ็บ 50 ราย (ร้อยละ 22.8) เขตเทศบาลเมืองชุมพร มีอัตราการใช้รถสูงประมาณ 300,000 คันต่อสัปดาห์ โดยเป็นรถบันต์ ร้อยละ 36.4 และรถจักรยานยนต์ ร้อยละ 63.6 เนื่องจากเป็นแหล่งชุมชนและเป็นที่ตั้งของหน่วยราชการต่าง ๆ เช่น ศาลากลางจังหวัด โรงเรียน โรงพยาบาล รวมทั้งหน่วยงานเอกชน บริษัท ศูนย์การค้า และธนาคาร สัญญาณไฟจราจรไฟถนนชำรุดบ่อย ถนนแคบ ป้ายแนะนำ ป้ายเตือน หรือป้ายบังคับแบบจะไม่มี ในส่วนที่มีกีฬารุ่ค หรือเลื่อนไถรนจัน ไม่สามารถเห็นหรืออ่านได้ ทำให้ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนที่มีความรับเรื่งและมีการแข่งขันในด้านการสร้างรายได้ขับขี่รถอย่างประมาทไม่ระมัดระวัง และทำผิดกฎหมายมากขึ้น ประกอบกับความหล่อน yan ใน การบังคับการตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ทำให้ผู้กระทำผิดกฎหมายก่อมาขึ้นด้วย และในเขตชุมชนเมือง มีกลุ่มวัยรุ่นใช้รถใช้ถนนกันมากโดยเฉพาะรถจักรยานยนต์ เมื่อจากพื้นที่นี้เป็นที่ตั้งของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาประจำจังหวัด ถึง 2 โรง และวิทยาลัยเทคนิค 1 โรง ในกลุ่มวัยรุ่นเหล่านี้อาจเกิดเบตต์ในทางที่ผิดได้ ซึ่งถือว่าการทำผิดกฎหมายเป็นของโภคเก็ต เช่น การดัดแปลงแต่งรถ การติดท่อไอเสียเพื่อให้เกิดเสียงดัง การดัดแปลง

เพื่อความเร็วของรถ การขับเข้ารถโดยไม่สวมหมวกนิรภัย และการขับเข้ารถจักรยานยนต์โดยมีผู้โดยสารมากกว่า 1 คน เหล่านี้หากไม่มีมาตรการลงโทษทางกฎหมายที่เคร่งครัดอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุจากการจราจรทางบก สูงขึ้น และมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นด้วย จุดเกิดเหตุสุดท้ายคือ เส้นทางถนนปากน้ำ-ชุมพร ซึ่งเป็นเส้นทางจากตัวเมืองจังหวัดชุมพร ผ่านสู่ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองจังหวัดชุมพร เป็นชุมชนหนึ่งที่มีความหนาแน่น เป็นเส้นทางสำหรับนักท่องเที่ยว คนต่างด้วยวัฒนธรรม หรือชาวต่างประเทศ เพื่อเดินทางไปท่องเที่ยวทะเล เกาะต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียง และสวยงาม เช่น เกาะเต่า เกาะนางยวน เป็นที่ตั้งของอนุสาวรีย์สศดิ์ในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ หน่วยราชการ และเอกชนต่าง ๆ ทำให้มีการสัญจรไปมาของทั้งนักท่องเที่ยวและประชาชนในท้องที่สูง ถนนเป็นถนนลาดยางที่มีความแคบ มีสองช่องทางเดินรถ ไม่มีไฟลัตทาง ชารุดหรือไฟฟ้า ถนนส่วนใหญ่ เป็นทางโถง มีด้านไม้ที่บานเน่นบุริเวณทางโถง ป้ายเดือน ป้ายแนะนำ และป้ายบังคับมีอยู่มาก ทางแยกที่สำคัญ เช่น ทางเข้าบริษัทเฟรส ซึ่งเป็นบริษัทส่งออกอาหารทะเล มีพนักงานจำนวนมาก มีการจราจรคับคั่ง และทางแยกไปหาดทราย เป็นที่ตั้งของอนุสาวรีย์สศดิ์ในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ไม่มีไฟสัญญาณจราจร ทำให้เป็นส่วนหนึ่งที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุจากการจราจรทางบก ถึง 25 ครั้ง (ร้อยละ 16.1) มีผู้ได้รับบาดเจ็บถึง 39 ราย (ร้อยละ 17.8) จากการศึกษาสามารถจำแนกสาเหตุจากการจราจรทางบกนั้นเกิดจากปัจจัยที่เกี่ยวกับ คน รถและ ถนนพานะทาง และสภาพแวดล้อม ซึ่งปัจจัยดังกล่าวควรนำมาสู่การกำหนดมาตรการป้องกันอุบัติเหตุจากการจราจรทางบกดังนี้<sup>๑๐</sup>

1. การศึกษาและอบรม (education) เพื่อให้ประชาชนทุกประชารัฐระดับชั้นตั้งแต่เด็กขึ้นมาจนถึงประชาชนทั่วไปมีความรู้ในการป้องกันตนของจากอุบัติเหตุจากการจราจรทางบกได้และให้เกิดจิตสำนึก ของความปลอดภัย

2. การบังคับตามกฎหมาย (enforcement) เพื่อให้ผู้ใช้รถใช้ถนนปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ในท้องที่ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการกระทำการใดๆ ที่ขัดต่อกฎหมาย อาทิ การใช้โทรศัพท์มือถือขณะขับรถ หรือการขับรถโดยไม่สวมหมวกนิรภัย

3. มาตรการทางวิศวกรรม (engineering) โดยปรับปรุงทางและสิ่งแวดล้อม เช่น ปรับปรุงผิวทาง ความกว้างของทางให้สมดุลกับปริมาณรถ ออกแบบบริเวณสีแยก ปะลูกศิริ ไม้เคาะกลางถนนเพื่อช่วยสายตาคนขับ จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ จัดระบบทางเท้า และปรับปรุงแก้ไขการชำรุดของระบบถนนและสัญญาณไฟจราจรให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเริ่มที่สุด

## สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาสถานการณ์การบาดเจ็บจากการจราจรทางบกในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร พนักงานดูแลในเทศบาลมากกว่าเทศบาลชุมพร บ้านพานะคือรถจักรยานยนต์ ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 25-60 ปี เฉลี่ย 28.5 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา แต่งงานแล้ว อาชีพรับจ้าง เกิดเหตุวันอาทิตย์ ช่วงเวลา 16.01-24.00 น. เกิดในอำเภอเมือง เกิดจากรถชนกัน ผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร ไม่สวมหมวกนิรภัย หรือคาดเข็มขัดนิรภัย เกิดเหตุในถนนสายหลัก เข้าสู่เมือง ท้องที่เทศบาล ชุมชน และเส้นทางไปสถานที่ท่องเที่ยวและสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ โดยถนนแคบ ไม่มีเกาะกลางถนน ไม่มีไฟลัตทาง ไม่มีป้ายแนะนำ ป้ายบังคับ ป้ายเดือน ต้นไม้หนาทึบบริเวณข้างถนนและบริเวณโถงถนน ไม่มีไฟฟ้า ไฟสัญญาณจราจรชำรุดบ่อย สัญญาณจราจรอื่น ๆ เสื่อมโทรม ไม่มีประสิทธิภาพ การใช้นามาตรการทางกฎหมายไม่ครุ่งคัດ ประชาชนไม่ตระหนักรถ การใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยจากการใช้รถ การบรรทุกของเกินพิกัด ความเร็วแรงในการเดินทาง สภาพจิตใจที่มีความกังวล การพูดคุยกายกอดล้อกันระหว่างผู้ขับขี่และผู้โดยสาร การขับขี่ที่ไม่ชำนาญ และการเลี้ยงสัตว์บริเวณ

ໜ້າງຄົນ ຜຶ້ງຈາກຜົດຕັກຄ່າວ່າ ມີຂໍ້ເສັນອັນແນະໃນການປຶ້ງ-  
ກັນການເກີດອຸນົດເຫຼຸດຈາກກາງຈາກຈະດັງນີ້

1. ກາຣນຽງຄີໄຫ້ຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການໃຊ້ຮັດ  
ໃຊ້ຄົນໃນປະຊາຊົນທ່າວໄປ ໂດຍເຄີພາະໃນກຸ່ມປັ້ນເໝາໝາຍ  
ໄດ້ແກ່ ນັກເຮືອນ ນັກສຶກຍາ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານໃນສານປະກອບ  
ກາງ ກຸ່ມຮອຈັກຢານຍົນດ້ວຍຈ້າງ

2. ຈັດຕັ້ງຄະນະການການປຶ້ງກັນອຸນົດເຫຼຸດຈາກກາງ  
ຈາງທາງນົກໃນສານສຶກຍາທຸກ ຈຳ ໂຮງເຮືອນ ໂດຍເຄີພາະ  
ໂຮງເຮືອນຮະດັບນັກສຶກຍາແລະ ວິທາລັບທັກນິກ ໄກ້ມີໜ້າ-  
ທີ່ໃນກາງແພນຄວນປຶ້ງກັນອຸນົດເຫຼຸດໃນເຫົາຫັນໃນ  
ສານສຶກຍາ ໂດຍຈັດໄວ້ມີການສໍາຮວງຂໍ້ມູນພື້ນຖານກາງໃຊ້  
ຮັດ ລັກຄະແລະ ຄວາມຄຸກຄູງຈາງຂອງຢານພາຫະທີ່ໃຊ້  
ແລະ ພຸດຕິກຣນກາງໃຊ້ອຸປະກອນປຶ້ງກັນກັບຈາກກາງໃຊ້ຮັດ  
ອນຮາມການຂັ້ນປ່ອຍ່າງປລອດກັບ ກໍາຫນດບ່ານທັງໄທຢາໃນ  
ກາງກະທຳພິດເກີຍກັນກາງໃຊ້ຮັດໄວ້ໃນຮະບັບຂອງສານ-  
ສຶກຍາ ຮົມຮັງຄີການສົມໝາວກນິກ້າທີ່ຜູ້ຂັ້ນທີ່ແລະຜູ້ໂດຍສາຮ  
ໂດຍໄກ້ມີຜູ້ໂດຍສາຮໄດ້ເພີ້ງຄົນເດີຍວ່າ ສອດແທຣກຄວາມຮູ້  
ເຖິ່ງການປຶ້ງກັນອຸນົດເຫຼຸດໃນຫຼັກສູງກາງເຮົາການຮັບຮັບ  
ທຸກຮະດັບຂັ້ນ ແລະ ກໍາຫນດບ່ານທັງໄທປະສານກັບຄູງໂຮງ-  
ເຮືອນສໍາຫັນນັກສຶກຍາທີ່ກະທຳພິດຄູງຈາງ ຕັດແປລັງ  
ເປີ້ຍັນສກາພຣົດ ແລະ ຂັ້ນທີ່ທີ່ໂດຍສາຮຣົດໂດຍໄມ່ສົມ  
ໝາວກນິກ້າ

3. ຈັດທຳສື່ອ ອຸປະກອນເຈັກຈ່າຍໄຫ້ກັນໜ້າຍັງງານສານ  
ປະກອບກາງ ໂຮງເຮືອນ ສູນຍົກກໍາ ໂຮງກາພຍນຕີ (ຂອ  
ຄວາມຮ່ວມມືອືນໃນກາງຈັດລາຍກ່ອນລາຍກາພຍນຕີ) ໂຮງເຮືອນ  
ສູນຍົກກໍາ ໂຮງພ່ານກາລ ເພື່ອໃຫ້ປະກອບກາງໄຫ້ຄວາມຮູ້  
ປະຫາດັ່ນພັນນີ້ ເຫັນ ວິຈີ ໂອ ສໍາໄລຕີ ໂປສເຕອຣ ແລະ ເອກສາຮ  
ແພ່ນພັບ

4. ປັບປຸງຄົນແສ້ນທາງຈຸດເກີດເຫຼຸດທີ່ 3 ໄກ້ເນັ້ນ  
ຄົນ ອ່າງນ້ອຍ 4 ຂ່ອງທາງ ມີໄຫ້ທາງ ແລະ ຈັດກາງໄນ້ໄກ້ມີ  
ປາກຮູ້ດັ່ນໄນ້ທີ່ນີ້ ແລະ ກາງເລີ້ນສັກວົບຮົວເງົາທາງຄົນ

5. ປັບປຸງສົມໝາວກນິກ້າ ປ້າຍຕ່ອນຕ່າງ ຈຳ ປ້າຍຈາກ  
ຈາກ ສັນລັກຍົດເສັ້ນຈາກຕ່າງ ໄກ້ມີຄວາມຫັດເຈນ ແລະ

ສ້າງເພີ້ນໃນຈຸດທີ່ເກີດເຫຼຸດນ້ອຍທີ່ 3 ຈຸດ ຮົມທັ້ງພັນນາຮ-  
ນບໄຟສັງຄູມຈາກຕ່າງທີ່ເສີຍນ້ອຍໄກ້ມີປະສິທິກາພ

6. ຈັດຕັ້ງຈຸດຕະວະດີພິດຄູງຈາງໃນແສ້ນທາງທີ່ມີ  
ຄວາມຄືຂອງການເກີດອຸນົດເຫຼຸດສູງທີ່ 3 ຈຸດ ໂດຍກໍາຫນດຈຸດ  
ຕະວະທີ່ມີຄວາມຕື່ມ່າງພົມພັນ ຈັດຕັ້ງຫລາຍຈຸດຕະວະກະ-  
ຈາຍ ຄຮອນຄຸນດຶງເພື້ນທີ່ທີ່ເກີດເຫຼຸດປະຈຳແລະ ຂ່າຍໄປສູ່  
ເພື້ນທີ່ອື່ນ ຈຳ ດ້ວຍໄປ

7. ກາຣນຽງຄີໄຫ້ປະຊາທິປະໄຕໃນກາງຕະຫຼາດໃນກາງ  
ໄທຢາ ຜູ້ຂັ້ນທີ່ຈັດຈັກຢານຍົນທີ່ໄມ່ສົມໝາວກນິກ້າ ຜູ້ທຳ  
ພິດຄູງຈາງ ດັບຈັກຢານຍົນຕົ້ນຮູກສູກສູກໄດ້ສາມາກກວ່າ  
1 ຄົນ ດັດແປລັງທີ່ເປີ້ຍັນສກາພຣົດ ໂດຍເຄີພາະໃນຂ່າວ  
ເວລາເຢັ້ນ ແລະ ກ່າວຄົນ

8. ກາຣນຽງຄີໄຫ້ປະຊາທິປະໄຕນ້ວ່າງານຕ່າງໆ ນັກເຮືອນ  
ນັກສຶກຍາ ຈັບປ່ອຍໂດຍສົມໝາວກນິກ້າທີ່ຈຸດຕັ້ງທີ່ຜູ້-  
ຂັ້ນທີ່ແລະ ໂດຍສາຮ ເຫັນ ກາງຄາດສາຍຮັດຄາງ ມາດຮຽນຂອງ  
ໝາວກ

9. ກາຣນຽງຄີສ່າງເສຣິມໄຫ້ໃຊ້ຮັດຈັກຢານແກນຮົດ  
ຈັກຢານຍົນທີ່ໂດຍເຄີພາະໃນເບັດທັກນິກມີອຸ່ນຫຼຸມພຣ ເພື່ອ  
ສ່າງເສຣິມຄວາມປລອດກັບໃນກາງໃຊ້ຮັດແລະ ເພື່ອການອົກ  
ກໍາລັງກາຍ

10. ກາຣນຽງຄີໄຫ້ຂັ້ນທີ່ຈັດຈັກຢານຍົນທີ່ໂດຍເປີດ  
ໄຟ່າຫຼັກໃນເວລາກ່າງວັນ ໂດຍເຄີພາະໃນເບັດທັກນິກມີອຸ່ນຫຼຸມພຣ  
ເພື່ອໄຫ້ຜູ້ຂັ້ນທີ່ສາມາຄົມອິ່ນເຫັນເຫັນແກ້ກັນ ໄດ້ອ່າຍ່າງໜັດເຈນ

ກາຣນຽງຄີກິຈການທຸກປະເກດທີ່ຕ້ອງດໍາເນີນການ  
ອ່າຍ່າງຕ່ອງເນື່ອງແລະ ຍາວນານ ຜູ້ທີ່ຮັບພິດຂອບແລະ ເກີຍວ່າຂັ້ນ  
ຕ້ອງຮະໜັກໃນຫຼັກທີ່ໄມ່ຫຍ່ອນຢານຫວີ່ລະເຕຍ ໄນ່ເຫັນ  
ນັ້ນແລ້ວ ໄນ່ສາມາຄົມອິ່ນເຫັນເຫັນແກ້ກັນ ໄດ້ອ່າຍ່າງໜັດເຈນ  
ກາງຈາກທາງນົກນັ້ນທີ່ຕ້ອງກຳນົດເປັນທີ່ນີ້ ປະກອບດ້ວຍ  
ຄະນະການກາງ ຢີ້ວີຜູ້ທີ່ຮັບພິດຂອບແລະ ເກີຍວ່າຂັ້ນ  
ຫຼັກທີ່ຕ້ອງກຳນົດເປັນທີ່ນີ້ ບໍ່ມີຄະນະການຫລາຍ ຈຳ ຊິ່ງກົມກາ  
ເຫັນເຫັນ ສໍານັກມີເຫັນເຫັນແກ້ກັນ ໄດ້ອ່າຍ່າງໜັດເຈນ  
ອ່າຍ່າງຕ່ອງເນື່ອງ ສໍານັກມີເຫັນເຫັນແກ້ກັນ ໄດ້ອ່າຍ່າງໜັດເຈນ

## เกิดอุบัติเหตุกลายเป็นงานประจำต่อไป

### เอกสารอ้างอิง

1. สมศักดิ์ ชุมพรคณ์, ปฐมนิรនทร์ ปัญญาเลิศ, วรรณิภา วงศ์ไกรศรี ทอง และคณะ. ระบบข้อมูลอุบัติเหตุทาง交通事故ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ดีไซร์;2539.
2. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชุมพร. รายงานประจำปี 2539-2541.
3. กอบกุล พูลย์ปัญญาวงศ์, ศันสนี สมบูรณ์กุล, กฤษณ์ติวัฒน์ พัตรทอง. ระบาดวิทยาของกระบวนการเจ็บจากภาระทางบก ในโรงพยาบาลชุมพร มีนาคม-สิงหาคม 2540. วารสารวิชาการ สาธารณสุข 2541;3:311-8.
4. โรงพยาบาลชุมพร. รายงานประจำปี 2540-2542.
5. วินูล์ สุพุทธิชาดา, เกียรติ์บุรพชรนก, ศันสนีบุราพัฒน์. อุบัติการณ์และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองคุ้มครองที่มีผลต่ออุบัติเหตุในผู้ขับขี่ยานพาหนะจังหวัดชุมพร ปี 2538. ม.ป.ท.; 2538.
6. วิจิตร บุณยะ โทรศัพท์. วิทยาการระบบและกระบวนการควบคุมอุบัติเหตุ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา; 2530.
7. บุญนา เพ็ญสุวรรณ. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงของภาระทางบกอุบัติเหตุจราจรทางบกของผู้ป่วยใน ณ โรงพยาบาลร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาเวชศาสตร์ชุมชน. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2540.
8. Bradbury A, Robertson C. Prospective audit of the pattern severity and circumstance of injury sustained by vehicle occupants as a result of road traffic accident. Arch Emerg Med 1993;10:15-23.